

ปีที่ ๓๖ ฉบับที่ ๙ ๕๒๗ วันศุกร์ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ตลาดมะเขือเทศ มูลค่ากว่า ๑๐๐ ล้านบาทต่อปี “ประทีป”

ราคามะเขือเทศมีแนวโน้มเพิ่ม
สูงขึ้นตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา
เห็นได้ว่ามะเขือเทศสำหรับ บริโภคนั้นมี
ราคาขายออกจากมือเกษตรกรในปี ๒๕๒๗
ถึง กก. ละ ๖.๙๙ บาท เทียบกับราคาเฉลี่ยเพียง
กก. ละ ๔.๘๙ บาท ในปี ๒๕๒๔

**จึงเห็นว่าน่าจะมา ทบทวนถึง การ
การลงทุนเพื่ออุตสาหกรรมมะเขือเทศกับ
อีกสักตั้งดีกว่า...หรือคุณจะทำอย่างไร ?**

พูดถึงการลงทุนแล้ว อุตสาหกรรมมะ
เขือเทศมีความเป็นไปได้สูง เนื่องจากตลาด
ผลิตภัณฑ์มะเขือเทศยังกว้างขวาง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งนำมะเขือเทศอันเป็นที่นิยมของ ตลาด
ทั้งภายในและต่างประเทศ

นอกจากนี้มะเขือเทศยังมี อุตสาห
กรรมต่อเนื่องไปถึงปลากระป๋อง ใน ข้อ
มะเขือเทศและอุตสาหกรรมแยม เป็นต้น

โดยธรรมชาติแล้ว มะเขือเทศขึ้นได้ดีใน
ภูมิอากาศไม่หนาวจัดและร้อนจัดเกินไป ประ

เทศไทยเป็นประเทศกสิกรรมที่มีดินฟ้าอากาศ
เหมาะสม และเมื่อคำนึงถึงความกว้างขวาง
ของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว

**จึงเห็นสมควร ให้มีการส่งเสริมการ
เพาะปลูกเพื่ออุตสาหกรรมให้มากยิ่งขึ้น
ขึ้นโดยเฉพาะในขณะที่เราได้มีการ ปรับ
ปรุงพันธุ์ มะเขือเทศที่สามารถให้ผลดีทั้ง
ในฤดูฝนและฤดูร้อนได้แล้ว**

ขณะนี้เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าแหล่งผลิต
มะเขือเทศที่สำคัญของไทย มีอยู่ทั้งในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ โดยมี
ผลผลิตรวมกัน ทั้ง สองภาค ประมาณ ร้อยละ
๘๐-๙๐ของผลผลิตนั้นทั้งประเทศหรือเท่ากับ
๙๖.๒๙๕ ตันและในอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ

สำหรับพันธุ์ มะเขือเทศที่นิยมปลูก
กันมากในจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศแล้วจะ
แบ่งออกได้เป็น ๒ ชนิดด้วยกันคือชนิดปลูก
เพื่อการบริโภคซึ่งเป็นพันธุ์ให้ผลโต ได้แก่
พันธุ์ ฟลอลดาเดลและมาสเตอร์เบอร์ ๓

สำหรับพันธุ์ ที่ให้ผลเล็ก ได้แก่พันธุ์ สีดา
ชมพูแอล-๒๒ อีกชนิดหนึ่งปลูกเพื่อป้อน
โรงงานอุตสาหกรรมได้แก่ พันธุ์ โรมาวีเอฟ.
วีเอฟ, ๑๓๔-๑-๒

มะเขือเทศพันธุ์ นี้จะมีสีแดงจัด ตลอดผล
เมื่อสุก เนื้อมาก แน่นและแข็งทั้งมีปริมาณ
กรดสูง เปลือกหนาและเหนียว เหมาะแก่การ
ขนส่งไปในระยะทางไกล ๆ

มะเขือเทศใช้เวลาในการเพาะปลูกจนถึง
เก็บเกี่ยวประมาณ ๔-๕ เดือนซึ่งเป็นวงจร
ที่ไม่สั้นไม่ยาวนาน และสามารถเก็บเกี่ยวผลไม้
ทุกๆ ๑-๒ วันเรื่อยไป

ต้นทุนการผลิต ต่อไร่เฉลี่ย แล้วไม่
ว่าจะปลูกนอกหรือในฤดูจะตกประ มาน
๒,๒๕๐ บาท ผลผลิตต่อไร่ประมาณ
๙๐๐ กก. เมื่อขายจะได้ราคา กก.ละ ๕.๘๐
บาทเป็นอย่างต่ำ เฉลี่ยแล้วในพื้นที่ ๑
ไร่จะมีรายได้ประมาณ ๔,๘๖๐.๐๐ บาท
และจะมีกำไรสุทธิ ๒,๖๑๐.๐๐ บาท

นับว่าเป็น การ ลง ทุน ที่ ให้
ผลตอบแทนสูงไม่น้อยในสภาวะ
ที่ใครๆก็ล่าหน้าเมื่อพูดถึงการ

ส่งออกได้เป็นมูลค่าสูงขึ้นทุกปีในรูปแบบต่างๆ
 กันเช่นในรูปแบบมะเขือเทศสดหรือแช่แข็งมะเขือ
 - เทศบรรจุกระป๋องสุญญากาศและน้ำมะเขือเทศ
 มะเขือเทศส่งออกถือว่าเป็นกระดก
 สันหลังของอุตสาหกรรมพืชไร่ชนิดนี้คือ
 มะเขือเทศสดหรือแช่แข็งปี ๒๕๒๗
 เราส่งออกคิดเป็นมูลค่า ๑๒.๕ ล้านบาท
 หรือเท่ากับ ๒,๑๒๓ ตัน เพิ่มขึ้นจาก
 ปี ๒๕๒๓ ถึง ๖๐๐ เท่า

ตลาดหลักของเราก็ได้แก่ฮ่องกง ซึ่งถ้า
 เก็บปีละประมาณ ๘๐-๙๐ ของปริมาณการ
 ส่งออกทั้งหมดของไทย รองลงมาได้แก่มาเลเซีย
 สิงคโปร์ บรูไนและซาอุดีอาระเบีย

สำหรับคู่แข่งของเราในขณะนี้ ก็มี
 ได้เท่ากับสาธารณรัฐประชาชนจีน ฟิลิ
 ปินส์ ญี่ปุ่นและออสเตรเลียและเป็น
 คู่แข่งที่น่ากลัวไม่น้อยเมื่อคำนึงถึงว่าประ
 เทศต่าง ๆ เหล่านี้สามารถส่งออกได้ใน
 ราคาที่ถูกลงกว่าของเรา

อย่างไรก็ตามช่วงเจาะตลาด
 ของเราก็ยังมีอยู่ในเดือนระหว่าง
 ธันวาคมถึงมีนาคม ซึ่งประเทศที่
 เอียนามาแล้วนี้ส่งออกได้น้อย
 ลง

เมื่อพูดถึงต้นทุนการผลิตมะเขือเทศ ของ
 เราแล้วก็ขอถือโอกาสเพิ่มเติมเสียเลยว่าเหตุที่
 ของเราแพงกว่าของ คู่แข่งจน ไม่สามารถช่วง
 ชิงส่วนแบ่งตลาดมาได้เท่าที่ควร นั้น ก็เพราะ
 ปัญหาลหลายอย่างด้วยกันเช่นอัตรา ค่าขนส่ง

ทางอากาศของเรายังสูงกว่าต่างประเทศมาก
 เทียบระยะทางเท่ากัน ในลักษณะ และ ขนาด
 ของหีบห่อบรรจุสินค้าเหมือนกัน

เรื่องที่ทำให้ต้นทุนการตลาด ของเราสูงกว่าของชาวบ้านเขา

นอกจากนั้นแล้วเนื่องจากมะเขือเทศ
 เป็นสินค้าที่เน่าเสียง่ายจึงต้องอาศัย การขนส่ง
 ทางอากาศซึ่งรวดเร็วกว่า แต่การขนส่งทาง
 อากาศของเราก็ดังไม่สะดวกและล่าช้า ประ
 กอบกับเนื้อที่ว่างของเราก็ดังไม่เพียงพอกับ
 ปริมาณการส่งออกทำให้ตักค้างเน่าเสียอยู่ที่ท่า
 อากาศยานเป็นจำนวนมาก

เมื่อรวมกับความเสียหายอันเกิดจาก
 ความเน่าเสีย เพราะการขนส่งล่าช้าแล้ว
 นับได้ว่าเป็นเรื่องน่าเสียดายเงินตราต่างประเทศ
 ที่จะได้จากงานนี้มากเลยทีเดียว

ไหนๆก็มาถึงตรงนี้แล้วก็พูดเสียอีกนิดว่า
 อุปสรรคอีกประการหนึ่งที่น่าจะ ต้อง ทนียบ ยก
 ขึ้น มาพิจารณา กัน อย่างจริงจัง ใน ภาวะที่
 รัฐบาลกำลัง ส่งเสริม เร่ง รัด การ ส่ง ออก ทุก
 อย่างที่ขวางหน้านั้นก็คือปัญหาโรคและแมลง

มะเขือเทศโดยเฉพาะในฤดูร้อน ซึ่งทำ
 ให้ผลผลิตออกสู่ตลาดน้อย ในขณะที่พอถึง
 ฤดูหนาวจะมีผลผลิตล้นตลาดจึงทำให้เกิดปัญหา
 วัตถุประสงค์บ่อนโรงงาน มีไม่สม่ำเสมอตลอดปี
 ซึ่งก็เป็นความบกพร่องอีกข้อหนึ่งที่ต้อง
 หาทางแก้ไขให้ได้

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่ายินดีว่าขณะนี้คณะ
 อนุกรรมการการประสานงานวิจัย และพัฒนา
 พืชผัก สภาวิจัยแห่งชาติได้ร่วมมือกับสถาบัน

ต่างๆ เพื่อปรับปรุงพันธุ์ และสร้างพันธุ์ มะเขือเทศที่ทนร้อน ทนฝน สามารถให้ผลดีตลอดปี และมีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศได้แล้ว

แต่ละพันธุ์ ต่างก็เหมาะแก่การเพาะปลูกในภาคต่าง ๆ เช่นภาคกลางควรปลูกพันธุ์ เคแอล-๒ พี ๕-๒๕ และพันธุ์ สีดาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรปลูกพันธุ์ เอส์วอร์ดบี-๔ ส่วนภาคเหนือควรปลูกพันธุ์ แอล-๒๒ เป็นต้น

ทั้งหมดนี้ชี้ให้เห็นว่าอุตสาหกรรม มะเขือเทศน่าจะเป็นทางออกอีกทางหนึ่งของการแก้ไขปัญหาขาดดุลการค้า และดุลชำระเงินของเราได้เป็นอย่างดี เมื่อได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องและอุปสรรคดังกล่าวมาแล้วข้างต้นได้

เมื่อถึงเวลานั้น ตลาด มะเขือเทศมูลค่าไม่พียงร้อยกว่าล้านบาท ต่อปีของเรา ก็จะขึ้นไปอย่างสบายใจได้แน่นอน